DOMSTOLENS DOM (femte avdelningen)
den 3 oktober 2002 *

I mål C-394/01,

Republiken Frankrike, företrädd av G. de Bergues och F. Million, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av G. Rozet, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2001/882/EG av den 25 juli 2001 om ett statligt stöd som genomförts av Frankrike i form av utvecklingsstöd till kryssningsfartyget Le Levant, som byggts av Alstom Leroux Naval och är avsett att användas i Saint-Pierre-et-Miquelon (EGT L 327, s. 37)

* Rättegångsspråk: franska.

meddelar

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden P. Jann samt domarna S. von Bahr (referent), M. Wathelet, C.W.A. Timmermans och A. Rosas,

generaladvokat: J. Mischo,
justitiesekreterare: R. Grass,

med hänsyn till referentens rapport,

och efter att den 11 juni 2002 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Republiken Frankrike har, genom ansökan som inkom till domstolens kansli den 8 oktober 2001, med stöd av artikel 230 första stycket EG väckt talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2001/882/EG av den 25 juli 2001 om ett statligt stöd som genomförts av Frankrike i form av utvecklingsstöd till kryssningsfartyget Le Levant, som byggts av Alstom Leroux Naval och är avsett att användas i Saint-Pierre-et-Miquelon (EGT L 327, s. 37) (nedan kallat det ifrågasatta beslutet).

Tillämpliga bestämmelser

2 I rådets direktiv 90/684/EEG av den 21 december 1990 om stöd till varvsindustrin (EGT L 380, s. 27; svensk specialutgåva, område 8, volym 3, s. 3), vars giltighetstid har förlängts genom rådets förordning (EG) nr 3094/95 av den 22 december 1995 om stöd till varvsindustrin (EGT L 332, s. 1), finns särskilda bestämmelser avseende stöd till denna sektor. Bestämmelserna utgör undantag från det allmänna förbudet i artikel 92.1 i EG-fördraget (nu artikel 87.1 EG i ändrad lydelse).

3 Enligt artikel 4.1 i direktiv 90/684 kan produktionsstöd för ny- eller ombyggnad av fartyg betraktas som förenligt med den gemensamma marknaden under förutsättning att det totala stödbeloppet inte överstiger en i artikeln angiven maximigräns.

4 Artikel 4.7 i direktiv 90/684 lyder som följer:

"Maximigränsen gäller inte för stöd för ny- eller ombyggnad av fartyg när detta stöd beviljas som utvecklingsbistånd till ett utvecklingsland. Stödet kan betraktas som förenligt med den gemensamma marknaden om det uppfyller de villkor som OECD:s arbetsgrupp nr 6 har fastställt på detta område i sitt avtal om tolkningen av artiklarna 6, 7 och 8 i överenskommelsen [överenskommelse om exportkrediter för fartyg] eller om det är i överensstämmelse med senare kompletteringar eller ändringar till ovan nämnda avtal.

Alla sådana individuella stödprojekt skall anmälas till kommissionen innan de dras igång. Kommissionen skall kontrollera den särskilda utvecklingsaspekten i samband med det planerade stödet och att stödet omfattas av det avtal som avses i första stycket."

De faktiska omständigheterna

5 Av punkterna 1—3 och 12 i skälen i det ifrågasatta beslutet framgår att det administrativa förfarandet som ledde fram till beslutet såg ut ungefär på följande sätt.

6 I slutet av år 1998 fick kommissionen genom en artikel i *Lloyds List* kännedom om att kryssningsfartyget Le Levant, byggt i Frankrike av Alstom Leroux Naval till ett avtalat pris av 228,55 miljoner FRF, hade finansierats genom att de investerare som hade bidragit till fartygsbygget hade fått skattelättnader. Detta stöd hade inte anmälts till kommissionen.

7 I en skrivelse av den 2 december 1999 informerade kommissionen de franska myndigheterna om sin avsikt att inleda förfarandet i artikel 88.2 EG. Beslutet offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* den 5 februari 2000 (EGT C 33, s. 6). Berörda personer uppmanades att inkomma med synpunkter.

8 Republiken Frankrike framförde sina synpunkter i skrivelser av den 12 januari 2000, den 14 juni 2000, den 30 april 2001 och den 11 juni 2001.

9 Av punkt 5 i skälen i det ifrågasatta beslutet framgår att stödet har följande egenskaper och kontext. Stödet beviljades 1996 på initiativ av ett företag (nedan kallat företag X) i samband med att en grupp privata investerare tillsammans förvärvade kryssningsfartyget Le Levant. Fartyget hyrdes därefter ut till Compagnie des Iles du Levant (nedan kallat CIL). Detta företag är ett dotterbolag till ett franskt företag, registrerat i Wallis-et-Futuna (franskt utomeuropeiskt territorium). Investerarna fick rätt att dra av investeringskostnaderna från sina beskattningsbara inkomster. Dessa skattelättnader, totalt motsvarande ett värde av ungefär 78 miljoner FRF, gav CIL möjlighet att använda fartyget på

förmånliga villkor. Investerarna är skyldiga att sälja tillbaka sina andelar till företaget X efter fem år, det vill säga i början av år 2004. CIL är skyldigt att köpa dessa andelar av nämnda företag till ett pris som innebär att värdet av stödet överförs. CIL är också förpliktat att använda fartyget under minst fem år, framför allt med avgång från och ankomst till Saint-Pierre-et-Miquelon (franskt utomeuropeiskt territorium beläget utanför Kanadas östkust), under 160 dagar per år.

Det ifrågasatta beslutet

10 I punkt 16 i skälen till det ifrågasatta beslutet har kommissionen uppgett att det aktuella stödet skall bedömas mot bakgrund av bestämmelserna i artikel 4.7 i direktiv 90/684. Detta beror på att det rör sig om ett stöd till skeppsbyggnad, beviljat som utvecklingsstöd år 1996 inom ramen för en stödordning inrättad genom "Ponslagen", vilken godkändes 1992 av kommissionen.

11 Kommissionen har i punkt 17 i skälen i det ifrågasatta beslutet preciserat att institutionen är skyldig att kontrollera "utvecklingsaspekten" av det planerade stödet och försäkra sig om att stödet omfattas av överenskommelsen i artikel 4.7 i direktiv 90/684. Kommissionen har i punkt 21 i nämnda skäl angivit att stödet uppfyller de villkor som uppställts i överenskommelsen. I följande punkt anges emellertid att utvecklingskriteriet inte är uppfyllt.

12 Kommissionens huvudargument till stöd för uppfattningen att det ifrågasatta stödet inte utgör utvecklingsstöd återfinns i punkterna 22—33 i skälen i det ifrågasatta beslutet.

13 Kommissionen har uppgett att det av de uppgifter som de franska myndigheterna har lämnat framgår att den viktigaste enskilda faktorn i myndigheternas beräkningar av de ekonomiska effekterna bestod i antagandet att fartyget skulle anlöpa Saint-Pierre-et-Miquelon 50 gånger per säsong, under 160 dagar från slutet av maj till början av oktober, den period då klimatet tillåter kryssningar i området.

14 Kommissionen har emellertid konstaterat att verkligheten såg helt annorlunda ut. Enligt uppgifter från de franska myndigheterna i en skrivelse av den 30 april 2001 uppgick antalet kryssningar där Saint-Pierre-et-Miquelon utgjorde avgångs- eller destinationsort till nio respektive elva under åren 1999 och 2000. Detta innebär enligt kommissionen att endast 11 av 100 planerade anlöp, det vill säga 11 procent, ägde rum under dessa två år.

15 Vad gäller år 2001 har Republiken Frankrike i samma skrivelse, enligt uppgift från kommissionen, uppgett att 13 kryssningar skulle avgå från eller anlöpa Saint-Pierre-et-Miquelon samt att fem minikryssningar skulle avgå från samt anlöpa ögruppen, vilket resulterade i att 12 av 50 planerade anlöp, det vill säga 24 procent, kom att äga rum.

16 Mot bakgrund av siffrorna för åren 1999 och 2000 har kommissionen konstaterat att de antaganden som låg till grund för beräkningarna av de ekonomiska effekterna för Saint-Pierre-et-Miquelon är felaktiga. Kommissionen har uppgett att den gjort en ny beräkning av de förväntade ekonomiska effekterna med hjälp av uppgifterna från de franska myndigheterna men med utgångspunkt i det antal anlöp som verkligen ägt rum, ett antal som avsevärt understeg det som de franska myndigheterna utgick från.

17 Vad gäller de direkta ekonomiska effekterna har kommissionen konstaterat att de franska myndigheterna hade uppskattat att utgifterna för att driva fartyget skulle uppgå till 10,8 miljoner FRF per år. Passagerarna beräknades komma att spendera 1,2 miljoner FRF på platsen varje år. Den totala summan skulle därmed

uppgå till 12 miljoner FRF. Kommissionen har förtydligat att beräkningarna av dessa kostnader bygger på antagandet om 50 anlöp per år.

18 Mot bakgrund av den typ av ekonomiska effekter som har beaktats vid beräkningarna, bland annat försäljning av livsmedel och materiel samt hamnavgifter, har kommissionen utgått från att dessa effekter står i ett proportionellt förhållande till antalet anlöp.

19 Kommissionen har med utgångspunkt i antalet gjorda anlöp åren 1999 och 2000 och antalet planerade anlöp de tre följande åren kommit fram till att de ekonomiska effekterna för perioden 1999—2003 kommer att uppgå till 11,28 miljoner FRF, under förutsättning att de franska myndigheternas ekonomiska beräkningar vad gäller effekterna av fartygets anlöp är korrekta. Summan är fördelad på följande sätt:

— Åren 1999 och 2000 bör de ekonomiska effekterna ha uppgått till 11 procent av 12 miljoner FRF per år, det vill säga 1,32 miljoner FRF per år.

— År 2001 beräknades de ekonomiska effekterna uppgå till 24 procent av 12 miljoner FRF, det vill säga 2,88 miljoner FRF.

— Då kryssningsprogrammet för åren 2002 och 2003 ännu inte var fastlagt utgick kommissionen vid beräkningen av de ekonomiska effekterna från siffrorna för år 2001, det vill säga 24 procent av 12 miljoner FRF per år. De ekonomiska effekterna åren 2002 och 2003 skulle därmed uppgå till 2,88 miljoner FRF per år.

20 Värdet av det omtvistade stödet uppgår till 78 miljoner FRF. Kommissionen har konstaterat att stödet därmed är nästan sju gånger större än de beräknade ekonomiska effekterna för ögruppen Saint-Pierre-et-Miquelon.

21 Vad gäller de direkta arbetstillfällena har kommissionen anfört att de franska myndigheterna hade uppgett att i första hand personer bosatta på Saint-Pierre-et-Miquelon skulle anställas som besättningsmedlemmar. Besättningen utgörs av 55 personer. Likväl har kommissionen av de franska myndigheterna endast erhållit information om att fyra före detta fiskare från ögruppen har utbildats för att arbeta på fartyget. Kommissionen har dragit slutsatsen att besättningen inte i någon större utsträckning bestod av personer bosatta i det aktuella området.

22 Enligt kommissionen har uppgifterna om andra indirekta effekter inte kvantifierats.

23 Kommissionen har vidare uppgett att de franska myndigheternas argument att en längre period än den planerade perioden 1999—2003 skall beaktas inte kan godtas eftersom CIL inte är skyldigt att använda Saint-Pierre-et-Miquelon som avgångs- eller ankomstort vid nyttjandet av fartyget efter denna period.

24 Av ovanstående har kommissionen dragit slutsatsen att de franska myndigheterna inte visat att det aktuella projektet utgör ett utvecklingsprojekt. För det första har de påstådda effekterna i form av direkta arbetstillfällen inte styrkts. Dessa effekter bygger inte heller på realistiska antaganden. För det andra understiger värdet av de påstådda ekonomiska effekterna avsevärt värdet av det aktuella stödet, varmed stödet inte står i proportion till de beräknade ekonomiska effekterna.

25 Kommissionen har gjort gällande att Republiken Frankrike har genomfört det omtvistade stödet i strid med artikel 88.3 EG. Enligt kommissionen överensstämmer stödet inte med direktiv 90/684 och är därmed oförenligt med den gemensamma marknaden. Stödet bör därför återkrävas med ränta.

Parternas yrkanden

26 Republiken Frankrike, som endast har åberopat en grund till stöd för sin talan, har yrkat att domstolen skall ogiltigförklara det ifrågasatta beslutet och förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

27 Kommissionen har yrkat att domstolen skall ogilla talan och förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Den åberopade grunden

28 Med sin enda grund önskar den franska regeringen bestrida kommissionens slutsats att det omtvistade stödet inte utgör utvecklingsstöd. Regeringen anser att kommissionen i sina försök att visa att stödet inte utgör utvecklingsstöd gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning och uppenbart oriktiga bedömningar, samt använt sig av felaktiga sakuppgifter. Det ifrågasatta beslutet bör därför ogiltigförklaras.

29 Republiken Frankrikes grund består av två delar. Den första delen gäller uppgifterna avseende sysselsättning. Den franska regeringen har gjort gällande att kommissionens uppfattning av antalet anställda bosatta på Saint-Pierre-et-

Miquelon är felaktig. Den andra delen rör de ekonomiska effekterna. Enligt den franska regeringen är kommissionens bedömning vad gäller dessa felaktig.

Uppgifterna avseende sysselsättning

Parternas argument

30 Den franska regeringen har gjort gällande att målet med projektet i den del det gäller skapande av arbetstillfällen har uppnåtts. Kommissionens bedömning att endast fyra före detta fiskare har fått utbildning för att arbeta på det aktuella fartyget och att besättningen inte i någon större utsträckning bestod av personer bosatta på ögruppen är felaktig. Enligt den franska regeringen rekryterades tolv besättningsmedlemmar från denna ögrupp och sjutton från Antillerna.

31 Kommissionen har genmält att den inte har gjort en felaktig bedömning och att uppgifterna om att tolv besättningsmedlemmar har rekryterats från Saint-Pierre-et-Miquelon är nya. Uppgifterna fanns inte med bland dem som tillhandahölls av Republiken Frankrike under det administrativa förfarandet. Domstolen har därmed att bortse från denna information vid prövningen av förevarande talan. Uppgiften om att sjutton besättningsmän rekryterats från Antillerna saknar relevans i förevarande talan, som gäller utvecklingen i Saint-Pierre-et-Miquelon.

32 Den franska regeringen har medgett att kommissionen inte informerades direkt om ursprunget hos de besättningsmedlemmar som rekryterades efter regeringens skrivelse av den 12 maj 1999, i vilken det uppgavs att fyra före detta fiskare genomgick utbildning.

Domstolens bedömning

33 Det är klarlagt att den franska regeringen inte under det administrativa förfarandet informerade kommissionen om rekryteringen av tolv besättningsmedlemmar från Saint-Pierre-et-Miquelon.

34 Domstolen erinrar om att lagenligheten av ett beslut avseende stöd enligt fast rättspraxis skall bedömas mot bakgrund av den information som kommissionen hade tillgång till när den antog beslutet (se särskilt dom av den 5 oktober 2000 i mål C-288/96, Tyskland mot kommissionen, REG 2000, s. I-8237, punkt 34). Som generaladvokaten har påpekat i punkt 20 i sitt förslag till avgörande saknar medlemsstaten rätt att åberopa omständigheter som inte har lagts fram under det administrativa förfarande som föreskrivs i artikel 88 EG (se, för ett liknande resonemang, dom av den 14 september 1994 i de förenade målen C-278/92—C-280/92, Spanien mot kommissionen, REG 1994, s. I-4103, punkt 31, och av den 13 juni 2002 i mål C-382/99, Nederländerna mot kommissionen, REG 2002, s. I-5163, punkterna 49 och 76)

35 Av detta följer att den franska regeringens argument om antalet besättningsmedlemmar bosatta i Saint-Pierre-et-Miquelon, vilket lades fram för första gången vid väckandet av förevarande talan, inte skall tas upp till prövning.

36 Den första delgrunden skall således avvisas.

Uppgifterna avseende ekonomiska effekter

37 Den franska regeringen har delat upp den andra delgrunden i fyra punkter.

Första punkten, gällande perioden 2001—2003

Parternas argument

38 Den franska regeringen har i första hand gjort gällande att kommissionen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att extrapolera de sifferuppgifter som gäller för åren 1999 och 2000 vid bedömningen av de ekonomiska effekterna av det omtvistade stödet under perioden 2001—2003. Kommissionens misstag är extra allvarligt eftersom fartyget under åren 1999 och 2000 drabbades av tekniska haverier.

39 Kommissionen har svarat att den franska regeringens påstående bygger på en felaktig tolkning av det ifrågasatta beslutet. Av beslutet framgår klart och tydligt att kommissionen inte har grundat sina beräkningar för perioden 2001—2003 på sifferuppgifter för åren 1999 och 2000, utan på de uppskattningar avseende år 2001 som hade lämnats till kommissionen.

Domstolens bedömning

40 Domstolen nöjer sig med att konstatera att det av punkt 29 i skälen i det ifrågasatta beslutet framgår att kommissionen grundade sin bedömning av de ekonomiska effekterna under perioden 2001—2003 på de uppskattningar avseende år 2001 som institutionen hade försetts med. Kommissionens ståndpunkt att den franska regeringens tolkning av det ifrågasatta beslutet strider mot ordalydelsen av detsamma är därmed korrekt.

41 Av detta följer att talan inte kan vinna bifall på de argument som den franska regeringen har utvecklat inom ramen för den första punkten i den andra delgrunden.

Andra punkten, gällande perioden för fartygets nyttjande

Parternas argument

42 I andra hand har den franska regeringen hävdat att kommissionen felaktigt har utgått från att beräkningarna av de ekonomiska effekterna grundades på antagandet att fartyget i fråga skulle trafikera Saint-Pierre-et-Miquelonområdet 160 dagar per år. Regeringen har gjort gällande att åtagandet inledningsvis endast avsåg 130 dagar per år och att denna målsättning överskreds med 5 dagar år 2001 och nästan uppnåddes åren 1999 och 2000.

43 Kommissionen har svarat att ovanstående påstående avviker från de uppgifter som har framkommit i ärendet. Kommissionen har betonat att de enda uppgifter som de franska myndigheterna lämnat i denna fråga återfinns i skrivelserna av

den 12 maj 1999 och av den 14 juni 2000. I dessa uppgav de franska myndigheterna att fartyget skulle användas under 160 dagar. Siffran 130 nämndes aldrig. Sifferuppgiften uppgavs gälla perioden för fartygets nyttjande, inte tiden under vilken fartyget skulle komma att befinna sig i Saint-Pierre-et-Miquelonområdet.

44 Den franska regeringen har medgett att den uppgav att fartyget skulle användas under 160 dagar, och inte 130, men har gjort gällande att det rör sig om ett skrivfel.

45 Kommissionen har ifrågasatt den franska regeringens förklaring.

Domstolens bedömning

46 Domstolen nöjer sig med att konstatera att den franska regeringen har medgett att den nämnde tidsperioden 160 dagar, och inte 130 dagar, i sin korrespondens med kommissionen.

47 Då den franska regeringen i brevväxlingen med kommissionen vid två tillfällen uttryckligen har uppgett att åtagandet gällde nyttjande av fartyget i det aktuella området under 160 dagar kan det, precis som kommissionen har hävdat i dupliken, anses klarlagt att det inte rör sig om ett skrivfel.

48 Av detta följer att talan inte kan vinna bifall på de argument som den franska regeringen har utvecklat inom ramen för den andra punkten i den andra delgrunden.

Tredje punkten, gällande det ekonomiska sammanhanget

Parternas argument

49 I tredje hand har den franska regeringen gjort gällande att kommissionen, i vilket fall som helst, borde ha beaktat faktorer som är specifika för ögruppen, bland annat ögruppens storlek och dess ekonomiska framtidsutsikter, vid bedömningen av effekterna av det omtvistade stödet. Den franska regeringen har i repliken betonat de problem som omskolning och ekonomisk diversifiering av ögruppen ger upphov till. Vidare har regeringen anfört att återlämnandet av det ifrågasatta stödet först och främst skulle skada ögruppens mycket sårbara ekonomiska balans. Dessutom har kommissionen tidigare godtagit liknande projekt i utomeuropeiska territorier. Som exempel har den franska regeringen nämnt kommissionens beslut 1999/719/EG av den 30 mars 1999 om det statsstöd som Frankrike planerar att bevilja som utvecklingsbistånd för försäljningen av två kryssningsfartyg byggda vid Chantiers de l'Atlantique för Renaissance Financial, som skulle bedriva verksamhet med fartygen i franska Polynesien (EGT L 292, s. 23).

50 Kommissionen har svarat att den, i den analys som gjordes i det ifrågasatta beslutet, beaktade de uppgifter om effekter på sysselsättningen och direkta effekter av fartygsdriften, som de franska myndigheterna hade tillhandahållit. Kommissionen har betonat att uppgifterna avseende indirekta effekter på utvecklingen av infrastrukturen och den eventuella ankomsten av andra näringsidkare inte hade kvantifierats och att dessa saknade relevans för bedömningen av huruvida det omtvistade stödet utgjorde utvecklingsstöd.

51 Vad gäller omständigheten att det aktuella återlämnandet av det ifrågasatta stödet först och främst skulle skada Saint-Pierre-et-Miquelons ekonomiska balans har kommissionen anfört att vissa stöd till förmån för utvecklingsländer är tillåtna enligt direktiv 90/684. Det ligger i sakens natur att länderna i sådana fall lider av ekonomiska bekymmer. Denna omständighet räcker emellertid inte för

att stödet skall anses vara utvecklingsstöd. Kommissionen har tillagt att den omständigheten att den tidigare har godtagit andra projekt av samma slag som rör utomeuropeiska besittningar inte inverkar på bedömningen av det omtvistade stödet. Det visar endast att kommissionen inte *a priori* motsätter sig sådant stöd, så länge villkoren i artikel 4.7 i direktiv 90/684 är uppfyllda.

Domstolens bedömning

52 Domstolen kan konstatera att den franska regeringen har nöjt sig med att redogöra för de ekonomiska och finansiella svårigheter som ögruppen Saint-Pierre-et-Miquelon brottas med, utan att visa att kommissionen skulle ha grundat sin analys av det omtvistade stödet på felaktiga sakuppgifter eller gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning. Som kommissionen helt riktigt har påpekat är det inte tillräckligt att det finns sådana svårigheter för att stöd till ny- och ombyggnad av fartyg skall kunna betecknas som "utvecklingsbistånd till ett utvecklingsland" enligt artikel 4.7 i direktiv 90/684.

53 Precis som kommissionen har hävdat saknar omständigheten att institutionen tidigare har godtagit projekt av samma typ i utomeuropeiska territorier betydelse för bedömningen av det omtvistade stödet, vilket skall bedömas separat.

54 Av detta följer att talan inte kan vinna bifall vad gäller de argument som den franska regeringen har utvecklat inom ramen för den tredje punkten i den andra delgrunden.

Fjärde punkten, gällande antalet anlöp och summan av de ekonomiska effekterna

Parternas argument

55 I fjärde hand har den franska regeringen gjort gällande att sifferuppgiften om 100 anlöp, som kommissionen har utgått från vid sin bedömning av de ekonomiska effekterna åren 1999 och 2000, med andra ord 50 anlöp per år, inte härrör från den franska regeringen utan från kommissionen. Den franska regeringen har endast nämnt 50 tilläggningar. Emellertid omfattar varje anlöp två tilläggningar, en vid fartygets ankomst och en vid dess avgång. Den franska regeringen har också anfört att de senaste sifferuppgifterna visar att de ekonomiska effekterna av det omtvistade stödet uppgår till 492 000 euro år 1999, 349 000 euro år 2000 och 821 000 euro år 2001, med andra ord till mer än 1 600 000 euro de första tre åren av fartygets nyttjande.

56 Kommissionen har gjort gällande att detta argument saknar grund och att det i varje fall inte kan läggas till grund för prövningen.

57 Den franska regeringens definition av tilläggning förvånar kommissionen, som anser att den avviker från begreppet anlöp såsom det definieras i franska lexikon. Kommissionen anser att begreppen anlöp och tilläggning är synonyma, så att ett anlöp är detsamma som en tilläggning, inte två. Dessutom presenterade den franska regeringen denna definition av tilläggning för första gången i sin replik.

Enligt kommissionen har de franska myndigheterna underlåtit att beröra denna fråga under det administrativa förfarandet, trots att kommissionen under hela utredningen tydligt visade vilken vikt den tillmätte antalet anlöp. Den föreslagna definitionen skall därför inte läggas till grund för prövningen.

58 Kommissionen har också granskat de nya siffror som den franska regeringen har lagt fram avseende de ekonomiska effekterna av det omtvistade stödet. Kommissionen har betonat att uppgifterna härrör från tiden efter det att det ifrågasatta beslutet togs och att de därmed inte skall ligga till grund för prövningen. I vilket fall som helst anser kommissionen att de nya uppgifterna, vilka varken förklarats närmare eller motiverats, saknar relevans.

Domstolens bedömning

59 Det skall genast påtalas att den betydelse som den franska regeringen gett ordet tilläggning av allt att döma avviker från definitionen av termen i franska lexikon.

60 Dessutom är det klarlagt att den franska regeringens argument avseende antalet tillägg per anlöp och de nya sifferuppgifterna avseende det omtvistade stödet i vilket fall som helst framfördes för första gången i repliken. Regeringen har överhuvudtaget inte nämnt dessa omständigheter tidigare, särskilt inte under det administrativa förfarandet. Såsom framgår av handlingarna kan den franska regeringen emellertid inte ha undgått att märka vilken vikt kommissionen tillmätte antalet anlöp vid utvärderingen av de ekonomiska effekterna av det omtvistade stödet samt summan av dessa effekter.

61 I enlighet med domstolens rättspraxis kan talan inte vinna bifall på de argument som den franska regeringen har utvecklat inom ramen för den fjärde punkten i den andra delgrunden, eftersom argumenten lagts fram för sent. Domstolen erinrade om denna rättspraxis i punkt 34 i förevarande dom.

62 Ingen av de fyra punkter som den franska regeringen har lagt fram till stöd för den andra delgrunden har godtagits av domstolen. Talan kan därmed inte vinna bifall på den andra delgrunden.

63 Med hänsyn till ovannämnda omständigheter kan det konstateras att Republiken Frankrike inte har styrkt den enda åberopade grunden för sin talan. Talan skall därmed ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

64 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att Republiken Frankrike skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Republiken Frankrike har tappat målet, skall kommissionens yrkande bifallas.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

följande dom:

1) **Talan ogillas.**

2) **Republiken Frankrike skall ersätta rättegångskostnaderna.**

Jann von Bahr Wathelet

Timmermans Rosas

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 3 oktober 2002.

R. Grass P. Jann

Justitiesekreterare Ordförande på femte avdelningen